

דרך הדי"ף

מתורתו של האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

פרשת האזינו | גיליון 45 | ח' תשרי התשפ"ד

סעודה ראשונה

המר והקשה, היה חייב שבת להתאזן. וכן קין, לאחר שעשה את המעשה הנתעב הראשון ביקום ורצח את אחיו, פחד פחד גדול עד שהקב"ה נתן לו בטחון "כָּל הַרְגָּ קֵין נִשְׁפָּטִים יָקָם" (בראשית ד, טו) שהשבת תגן ותשמור על קין, היא תלך איתו והיא תגן עליו. יש לשבת כוח של גידור, הבדלה, שמירה, הצלה.

וכך מצאנו אצל דוד מלך ישראל "אֶחָת נִשְׁאַלְתִּי מֵאֵת ה' אֹתָהּ אֶבְקֶשׁ שְׁבִתִּי בְּבֵית ה' כָּל יְמֵי חַיִּי" (תהילים כז, ד) דוד עם כל ההתמודדויות שלו בחייו, יודע ששבתו, ששבת זה הכוח שלו, זה המגן שלו, זה הכל שלו, בלי שבת החיים הם חיים אחרים לגמרי.

ולכן עלינו להבין את עומק ומעלת השבת הבאה לקראתנו "שבת שובה" שבת מובדלת מכל השבתות, שבת שמסמלת את הכוח שהקב"ה נתן לנו בימי השבתות, שהם המעצור במרוץ החיים כל שבוע להבדיל, למתק ולעשות סדר בין כל מירוץ ובלבול החיים. לכן השבת הראשונה של השנה בין ראש השנה לבין יום הכיפורים, מעלתה רמה וסגולותיה ייחודיות, ומביני טעם יודעים לנצל את הימים האלו ביותר.

סרקו את הברקוד החדש והצטרפו לקבוצה של כבוד האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

יש כוח עצום לשבת בכל מה שקשור לתשובה, השבת היא חלק מהתשובה ובכל תשובה חייב שבת. זה כאדם חולה שהולך לרופא וחלק מהרפואה של עבירה, זו שבת. השבת היא תרופה לפגמים שהעבירה גורמת בנפש. צרי כים לדעת יסוד גדול בכל עניני התשובה, שבכל תשובה חייב שבת. השבת היא חלק מהתשובה, אין תשובה בלי שבת.

דיברנו ביום ראש השנה בשולחן החג על ההתמודדות עם הנפש של האדם, קשה לאדם לקבל החלטות בחיים וכל החלטה זו התמודדות שלימה. וכלל שעוברים הימים, האנשים כבדי החלטה המצב הולך ומחמיר לקבל החלטות. וכך אנו זוכרים בילדותי שהיה שכן לתלמוד תורה שלמדנו, אדם שכל דבר בחיים היה שוקע במחשבות האם כדאי לעשות או לא, ועד כדי כך מצבו התדרדר, עד שלהחליט בצומת האם לפנות ימין או שמאל היה מתארך מפעם לפעם. וכך מיום ליום היינו מוצאים אותו שעות עומד בצומת ודן עם עצמו, האם נפנה ימין או שטוב יותר לפנות שמאל, ובקיצור שמו נהיה מאותו היום "או או", כל דבר בחיים היה או או.

וזו בעיה עמוקה בנפש של האדם, ששוקע בכעין שכל שזה מתפתח מיום ליום לא לשכל אלא לחולי ממש, האדם צריך להיות קל במחשבה וזריז בהחלטה ולהשאיר בידי ה'.

השבת הבאה לקראתנו לטובה ולברכה, שבת גדולה וחשובה וחבויה בה סגולות נשגבות בכל עניין התשובה. דהנה מצאנו בראשית העולם הקב"ה בורא את האדם, האדם אינו שומע לקול הבורא אשר הזהיר אותו שלא לאכול מעץ הדעת וכן עומד ואוכל. וכך מביא מיתה לעולם, קושי הפרנסה לעולם, צער הלידה לעולם ועוד קללות בסיסיות המצרות על התרחבות העולם בנקל.

ואז אחרי המעשה הקשה של מרד האדם בבוראו ואכילתו מעץ הדעת, אלוקים מעורר את האדם והאדם עושה תשובה, ומיד אדם הראשון נכנס ליום השבת. שבת זו הייתה שבת שבין ראש השנה לכיפור, "שבת שובה". וכך אחרי החטא, אחרי החרטה, אחרי שמיעת השופר של אלוקים בגן, מיד נכנס אדם הראשון לשבת של בין ראש השנה לכיפור, שזו שבת "שובה וְשָׂרָאֵל עַד ה' אֶלְהֵינוּ" והמעלה של שבת זו לאזן ולרכך ולמתק את החטא, ולהכניס את האדם למציאות אחרת אחרי החטא מכוח של שבת.

לשבת יש כוח לאזן את החוטא וכך אמרו רבותינו (שבת קיח:): על העובד עבודה זרה כדור אנוש ומקפיד בשמירת שבת, מוחלים לו על כל עוונותיו. לשבת יש כוח של התחדשות חזקה ביותר, שאדם הראשון לאחר החטא

נפש הדי"ף

אושר שהאדם מאושר, שהאדם לומד תורה, שהאדם שמח בתורה, שאדם מסתכל על העולם בצורה חיובית, שאדם מסתכל על העולם בצורה טובה, זה רק נותן טוב לאדם, וכמה שתדחה, אתה עושה לא טוב. אתה מקבל על עצמך תשובה, אז הרגע, לא עוד שתי דקות, לא עוד, דקה. הרגע, הרגע אתה איש אחר, הרגע זו מציאות חדשה. אתה מחליט להיות בשמחה, אז הרגע אתה בשמחה. תעבוד על עצמך, תשנה את המחשבות שלך, המחדש בטובו בכל יום תמיד, לשנות. אדם משנה ברגע אחד מהרגע אתה בשמחה, לא עד הערב, לא עוד שעה, מהרגע אתה בשמחה. וברגע שאתה יודע לנצל כל רגע, לתשובה, לתורה, לשמחה, למחשבות חיוביות, כל רגע, לא לדחות רגע אחד, אתה יכול לזכות ולהרוויח. אתה לא יודע אם זה הרגע האחרון בחיים שלך, אדם לא יודע אם עוד רגע חיו"ק יקבל דום לב או יעשה תאונה או יהיה פיגוע או לא יודעים מה יהיה, אז הוא הפסיד את הרגע הזה שהוא לא היה שמח בו. וככה בעניין התשובה, אם אתה לא חוזר הרגע בתשובה, אתה לא יודע מה יהיה עוד רגע. כל חיו"ק של האדם צריך להיות בתשובה, כי הוא לא יודע מה יהיה בעולמו עוד רגע, ויש קונה עולמו בשעה אחת (ע"ז יז). בשעה אחת שתנצל אותה בצורה נכונה, אתה יכול לקנות את כל העולם שלך.

האכילה בערב יום הכיפורים מתקנת את חטא אדם הראשון

אדם שרוצה להיכנס ליום כיפור בגדולה, יעבוד על עצמו על יצר הרע של תאוות אכילה. זו העבודה הראשונה שהאדם צריך לעבוד על עצמו וכך אנו אומרים בתפילה "אל תזכר לנו עונות ראשונים" (תהלים עט, ח) מבקשים מהקב"ה שישכח לנו את העוונות הראשונים שחטאנו בחיים, כי אם העוונות הראשונים יורדים אז כל העוונות אחרי כן אין להם בסיס על מה להיות.

העוונות הראשונים שהאדם עשה, הם המשקל והאדמה שעליהם נבנים כל העוונות האחרים שהאדם עושה. אם כך העוון הראשון שהאדם עשה זה חטא עץ הדעת אחרי שהקב"ה אמר לו שלא לאכול מעץ הדעת. והתורה אומרת שאדם אכל בגלל "וכי תאָהוּ הוא לְעֵינַיִם" (בראשית ג, ו) בגלל תאוה אדם אכל מהעץ והביא חורבן שאין לו שני.

אם כך בערב יום כיפור שזה זמן הכפרה, הזמן שהאדם חוזר בתשובה, האדם צריך ללכת ולאכול הרבה אבל לאכול לשם שמיים. ברגע שהאדם אוכל את האכילה בערב יום כיפור לשם שמיים, הוא גורם שאותה אכילה תהיה תיקון על מה שאדם הראשון אכל בשביל תאוה, אותה אכילה שאכל אדם הראשון והביאה חורבן לעולם.

בערב כיפור אדם צריך לאכול לשם שמיים, אדם יאמר אני אוכל כדי שיהיה לי כוח לצום, אני אוכל כדי שיהיה לי כוח לעבודתו יתברך. האדם צריך לאכול לא בשביל תאוה, כמו אדם שרואה אוכל ברחוב ואומר עכשיו אני אוכל את זה, לא. אלא לשם שמיים שיהיה לו כוח לצום ושאוכל כדי שיהיה לו כוח לעבודתו יתברך, ללמוד תורה ולקיים מצוות.

אדם שמכוון ככה באכילתו ערב יום כיפור, עליו אומרת הגמרא (ברכות ח): כל האוכל ושותה בתשיעי מעלה עליו הכתוב כאילו מתענה תשיעי ועשירי, כי האכילה בתשיעי היא תיקון על החטא הראשון שאדם חטא ואכל מעץ הדעת. התיקון על החטא הראשון תאוה של אכילה, היא על ידי שהאדם אוכל לא בתאוה וזה כמו שצם בתשיעי ובעשירי.

כוח השפעת קדושה מיום הכיפורים לכלל החיים.

התורה הקדושה אומרת (ויקרא טז, יא) "והקריב אֶהָרֶן אֶת פֶּר החטאת אֲשֶׁר לוֹ וְכִפֹּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ... וְלָקַח מִדָּם הַפָּר וְהִזָּה בְּאֶזְבְּעוֹ עַל פְּנֵי הַכֹּפֶרֶת קִדְמָה וְלִפְנֵי הַכֹּפֶרֶת יִזֶּה שֶׁבַע פְּעָמִים מִן הַדָּם בְּאֶזְבְּעוֹ". וכך אנו אומרים בתפילה של יום הכיפורים שכהן גדול היה מזה אחת למעלה ושבע למטה. צריך להבין מה הפירוש אחת למעלה ושבע למטה, למה ההזאה הזו וההקרבה של יום הכיפורים הייתה שונה מכל השנה כולה?

אלא אפשר לפרש ולומר כמה פירושים על הדבר, פירוש אחד שאפשר לומר שאחת למעלה זה יום הכיפורים שהוא יום מקודש ביותר והעבודה של יום הכיפורים היא עבודה מרוממת וחזקה ביותר וככל שהאדם בקדושה וטהרה ביום הכיפורים, זה משפיע על כל שאר הימים של השבוע. אחת למעלה אם יום הכיפורים הוא קדוש ולמעלה ברוממות הנפש וקדושה גדולה, אז שבעה למטה שבעה ימי השבוע של כל השנה מתקדשים ומטהרים בכוח של האחת למעלה של יום הכיפורים. ליום הכיפורים יש משמעות גדולה להשפיע על כל ימות השבוע של כל השנה כולה, אם האחת למעלה בקדושה וברוממות הנפש גדולה.

ועוד אפשר לבאר ולומר, אחת למעלה זה יצר הטוב ושבעה למטה זה השבע שמות של יצר הרע כמו שמואב בגמרא (סוכה נב.). אם אדם מקדש את היצר הטוב חזק, אז שבע למטה שבע השמות ושבע הכוחות של היצר הרע נחלשים בפני האדם.

לכן הימים האלה הם ימים קדושים ביותר של זיכור וטהרת הנפש, מתי שהאדם מקדש את האחד שיהיה למעלה, את יום הכיפורים ואת יצר הטוב ועובד על עצמו לזכר אותו ולחזק אותו, אז הוא שולט על השבע למטה על שבעה ימות השבוע ועל שבעה השמות והכוחות של היצר.

ועוד אולי אפשר לבאר ולומר יסוד גדול, ידוע שהמספר שבע זה טבע ומעל שבע זה מעל הטבע, אם כך ברגע שהאדם אחד למעלה ומקדש את עצמו בקדושה גדולה, אז שבע למטה שבעה ימות השבוע נמצאים ברוממות גדולה, בזכות האחת למעלה שמשפיעה עליהם שנהיים מעל המזל ואין אצלו כלום בדרך הטבע, אלא הכל אצלו מעל הטבע כי הוא מקודש באחת למעלה עם הקב"ה בקדושה גדולה.

שאלה:

כבוד הרב אנחנו זוג נשוי שמתחזקים, אך עדיין קשה לנו לשנות את הכל. רציתי לשאול מה לעשות כאשר הבעל למשל רוצה להוציא את הטלוויזיה ולי קשה עם זה עדיין ואנחנו לא רוצים לעורר ריבים. אנחנו רוצים להתחזק, אבל יש דברים שלאחד קשה ולשני פחות.

תשובה:

בשום פנים לא לריב, בכלום לא לריב. להתחזק צריך ביחד, אין מציאות ששני אנשים יוצאים לדרך ביחד ואחד פתאום מתחיל לנסוע מהר ומשאיר את השני מאחור. הכל צריך להיות ביחד, הולכים ביחד, מתחזקים ביחד, אדם לא יכול לעלות ולהשאיר את השני מאחור.

מחליטים שמתחזקים, יש משהו מפריע שאחד אומר "כן" ואחד אומר "לא", אז תיכנס לכמה פשרות, אז אחד יותר על זה, וזה יותר על זה.. ברגע שנכנסים לחיזוק ושניהם בחיזוק ונכנסים לעולם הפשרות וחושבים רק חיובי מוצאים תמיד את הפתרון, זה טוב. אבל לא לריב, לא במחלוקת, כלום לא במחלוקת, בשום פנים לא במחלוקת.

והמיוחדת שכל שערי שמיים פתוחים, להראות לאדם שלא להגיע למצב הזה ולהכניס את עצמו בתוכו.

אסור לאדם להיכנס למצב של יאוש בחיים

מבחר ברכונים ותפילות

ניתן להזמין עם הטבעה אישית

להזמנות: *8260 | ☎ 058-5026955

מי לא רוצה ישועה? מי לא רוצה רפואה?

מי לא רוצה את משה רבנו מליץ ישר עליו בשמיים

השבת זה הזמן כבקשת כבוד האדמו"ר רבנו יאשיהו יוסף פינמו שליט"א זהו צו השעה כולם מזכים עוד שני הברים לקרא ספר דברים בשבת קודש, ונזכה כולם לקדש שם שמיים ולקיים את דברי ה' זכרו תורת משה עבדי, ספר דברים צואת משה רבנו זיע"א

ביום כיפור אנו קוראים את מגילת יונה, יונה בן אמיתי היה נביא והקב"ה שולח אותו לעיר נינוה שהייתה עיר של גוים, שיגיד להם שהקב"ה עומד להחריב את העיר כי עלתה רעתם לפני השם, עשו הרבה עבירות ולכן השם רוצה להחריב את נינוה. אמר יונה אם אני אעשה את זה, יהיה קטרוג על עם ישראל שהנה הם לא חוזרים בתשובה, הגויים ראו וכן חזרו בתשובה, לא רצה לעשות את זה כדי לא לגרום לקטרוג והחליט לברוח לקב"ה, הלך יונה לנמל של יפו ועלה לאוניה.

האוניה התחילה להפליג, כשהגיעה ללב ים פתאום קמה רוח סערה והאוניה עמדה להישבר ולטבוע. עמד רב החובל ואמר לכל אחד להתפלל לאלוהים שלו, אחד התפלל לשמש, אחר התפלל לכוכבים, כל אחד התפלל למשהו אחר ורק יונה ירד לבטן האוניה לישון. העיר רב החובל את יונה שיתפלל גם הוא ועשו גורל בגלל מי הסערה, יונה יצא בגורל ואמר להם שיזרקו אותו לים ותפסיק הסערה והאוניה תינצל.

זרקו את יונה לים, הקב"ה עשה נס ושלח דג שיבלע את יונה. יונה היה בתוך מעי הדג כמה זמן, שום דבר לא הפריע לו והיה לו נוח שם. הקב"ה ראה שיונה לא מתפלל לצאת משם ולא רוצה לחזור בתשובה, שלח הקב"ה את הדג שיפלוט את יונה בתוך פה של דגה. לדגה הזו היו הרבה דגים קטנים שהפריעו ליונה והמדריך מספר שהדגה הזו עברה דרך ים סוף ואז יונה התחיל לבכות לקב"ה וחזר בתשובה, הלך לנינוה למסור להם את הנבואה והשם סלח לו, זה מה שקוראים ביום כיפור.

עלתה לנו קושיה חזקה למה קוראים רק את ההפטרה הזו ביום כיפור, למה לא קוראים הפטרה אחרת ומה העומק בכל הסיפור של יונה?

אז תירצנו ואמרנו, שלפעמים אדם מגיע למצב של כמו יאוש ואומר שלא אכפת לו מכלום. אומרים לו לחזור בתשובה, הוא שואל מה הקב"ה ישמע את התשובה שלי כמה רע כבר עשיתי, הוא הולך לבית כנסת עם כולם, כולם מתפללים הוא גם מתפלל אבל הוא לא חלק מזה, לא חי ומרגיש את זה. הוא מגיע למצב שהוא אומר מה כבר יכול להיות, מה אלוהים כבר יעשה לי אחרי שעשיתי את הכל, אני ממשיך הלאה וחי את החיים שלי.

יונה הגיע למצב כזה של כמין יאוש שאמר כבר מה שלא יהיה כך יהיה, מה עשה הקב"ה ליונה הביא לו רוח סערה. אותו דבר בן אדם, הגיע למצב כזה שלא אכפת לו מכלום, הקב"ה מביא לו רוח סערה בים שהחיים שלו פתאום מתחילים לסעור. אדם חי חיים רגועים, פתאום מתחילות לו בעיות בבית, מחלות והים סוער. עדיין לא מתעורר, זורקים אותו לתוך הים והוא נופל לתוך הים. בתוך הים לא מתעורר, בולע אותו דג. בתוך הים לא מתעורר, הדג פולט אותו לתוך דגה ומתחילות להיות הרבה בעיות סביבו. לא מתעורר, השם לוקח אותו ליד ים סוף ששם בני ישראל לא התייאשו והקב"ה קרע להם את הים ורק אז הוא מתעורר.

אותו דבר בן אדם, אסור לאדם להיכנס לחיים שהוא אומר כבר מה יכול לקרות לי ואיך זה יכול להיות לי, מה שיהיה איתי יהיה, שנכנס למין יאוש כזה, הוא לא מיואש אבל הוא אומר מה שיהיה יהיה, השם יעניש שיעניש, שנה שעברה לא נענשתי, הנה לא נענשתי שנה שעברה אז גם השנה לא אינעש, בלבולים שהיצר הרע מבלבל את האדם זה המצב הכי מסוכן. לכן את ההפטרה הזו קוראים ביום כיפור בשעת המנחה שזו השעה הגדולה

סגולות הרי"ף

ביום שמונה בתשרי או בתשעה בו תעשה סגולה זו ותחלה תכתוב דברים אלו על נייר בזה הנוסח:

"ימחקו, ימחקו, ימחקו כל שטרי חובותינו: ימחו, ימחו, ימחו חטאינו ועונותינו ופשעינו: יתבטלו, יתבטלו, יתבטלו כל המשטינים והמקטרגים שנעשו מחטאינו ועונותינו ופשעינו: יהיו כלם בטלים ומבטלים. בטלים ומבטלים: יבושו ויכלמו כל הנחרים בנו, יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבנו: יהיו כאין וכאפס אנשי מלחמתנו: יהיו שביטין ושביקין לא שרירין ולא קימיין: יסתלקו ויאבדו כל אויבינו ושונאינו: תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך. ידמו זרועך בגדל ופחד אימתה עליהם כל הדברים האלה בידך על הנייר, תלך אצל הים או אצל נהר גדול וכיוצא בהם, ותקרא שם את כל הדברים האלה הכתובים על הנייר הנזכר ותקראם בלחש. והיה ככלותך לקרוא הדברים האלה, אז תקשור על הנייר הזה אבן. והשלכתו אל תוך הים או אל תוך הנהר, ותזהר להשליכו במקום עמוק, ואחר שתשליכו תכף תאמר דברים אלו: "ככה ישלכו וישתקעו במצולות ים כל המקטרגים והמשטינים יפלו ולא יקומו; יפלו ולא יקומו. תפל עליהם אימתה ופחד (וכן לשם תעא"ו). בגדל זרועך ידמו כאבן כאבן ידמו זרועך בגדל ופחד אימתה עליהם תפל. המה כרעו ונפלו ונחננו קמנו ונתעודד. יהוה יאהזנהו הושיעה המלך יעננו ביום קראנו. יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה יאהזנהו צורי וגאלי".

של ברזל והיה מתכוון לקבל על עצמו עול מלכות שמיים באהבה. אמרו לו תלמידיו רבינו עד כאן אמר להם כל ימי הייתי מצטער על פסוק זה בכל נפשך אפילו נוטל את נשמתך, אמרתי מתי יבא לידי ואקיימנו ועכשיו שבא לידי לא אקיימנו?

רבי עקיבא ברגעים האחרונים של החיים שהורגים אותו בצורה הקשה ביותר, סורקים את בשרו במסרקות של ברזל, אדם בן מאה ועשרים שנה בעינויים קשים ביום כיפור, הורגים אותו בצורה קשה ביותר ורבי עקיבא אומר לתלמידים שלו, כל החיים שלי חיכיתי לרגע הזה. כתוב בספרים הקדושים, שהיה לתלמידי רבי עקיבא פלא גדול לראות את הרב שלהם בן מאה עשרים שנה, שבגיל ארבעים שנה חזר בתשובה והגיע לעשרים וארבע אלף תלמידים, הגיע לעושר וגדולה, חוכמה גדולה, הגיע לכל דבר אפשרי שהאדם יכול להגיע.

התלמידים רואים שלא כואב לרבי עקיבא בעינוי הקשה של המסרקות ברזל ושואלים אותו איך זה לא כואב לו, הוא אמר להם שכל חייו חיכה לרגע הזה, רבי עקיבא בכל חייו בנה את הנפש שלו באמונה יום יום עד שהגיע למצב שגם כשהגיע למצב שמורידים לו את הבשר, האמונה שלו הייתה כ"כ חזקה ולא כאב לו. רבי עקיבא הגיע לדרגה של מחשבה יומיומית בכל רגע שגם ברגע קשה כזה, לא כואב כי הוא בנה מחסנים שלמים של אמונה. והמחסנים השלמים של האמונה שבנה עמדו איתו שלא כאב לו ולא הרגיש את זה.

תלמידי רבי עקיבא רואים אתו מת במיתה קשה והוא בישוב הדעת קורא קריאת שמע, כאילו שזה לא קשור אליו. התלמידים שואלים אותו איך הגיע לזה, ורבי עקיבא אומר להם שכל החיים חשב והאמין, התחזק בזה ומכאן היה לו הכוח לעמוד בניסיון הזה ולא להרגיש כלום בניסיון.

וכך האדם צריך לדעת, החיים זה דבר פתוח שפתאום יכולים להיפתח לאדם הצרות והבעיות הגדולות ביותר. ראינו אנשים שהיו חיים בשלווה בשקט ובנחת גדולה וביום אחד שערי גיהנום נפתחים להם. אם האדם חי באמונה מתמדת, המחסנים של האמונה שבנה עומדים איתו והאדם "גם כי אלך בגיאי צלמנות לא אירא רע כי אמתה עמדי" (תהלים כג, ד) הקב"ה עם האדם והוא עובר את הכל. אבל אם אין לאדם את המחסנים של האמונה והמצבור של האמונה, אז קשה לאדם לעמוד ברגעים האלה.

תודה ותשמח במה שיש לך כי יש שרע וקשה להם יותר יש גמרא שהגמרא מספרת על רבי עקיבא (נדרים נ.), רבי עקיבא היה קודש קודשים רבי עקיבא, אחד היהודים הגדולים והקדושים שהיו לעם ישראל מדורי דורות. היה רועה צאן, היה איש פשוט, בגיל ארבעים שנה הבת של כלבא שבוע, בת יחידה, ראתה אותו שהוא צנוע ומעולה עם מידות טובות. הוא היה רחוק מהשם, לא יודע אפילו אי-ב' לקרוא. היא הלכה ואמרה לו, אם תתחתן איתי ותבטיח לי שתלך ללמוד תורה, נתחתן. רבי עקיבא אמר לה, כן, אני מקבל על עצמי עול תורה. ואותה אישה הלכה לאבא שלה, הייתה בת יחידה, אמרה לו אני רוצה להתחתן עם הרועה צאן, עם רבי עקיבא. אבא שלה נידה אותה, זרק אותה מהבית, לא רצה לתת לה מאומה והיא הלכה והתחתנה עם רבי עקיבא.

הלכו, לא היה להם איפה לגור, גרו איפה שהבהמות נמצאות, והייתה יושבת שם ומגדלת את הילדים שלה, והיו גרים עם הבהמות, איפה שהתבן והמספוא, שמה היו גרים רבי עקיבא ואשתו.

יום אחד בא אליהו הנביא בדמות של אדם ודפק בדלת ואמר להם, יש לי אשה ילדים שאין לי מה לתת להם כלום, איפה לשים את הראש לישון, האם אתם יכולים להביא לי קצת תבן, שנוכל לשים להם תבן לשים את הראש שישנו, שיהיה להם איך לישון? רבי עקיבא לקח מיד מהתבן ונתן להם. ואז רבי עקיבא אמר לאשתו, תראי, לנו יש לפחות תבן איפה לשים את הראש לישון, תראי יש אנשים שאין להם אפילו תבן לשים את הראש לישון במקום כרית, נודה להשם על התבן שנתן לנו.

הייתה לנו קושיה חזקה שנים, אליהו הנביא בא עכשיו לרבי עקיבא, לחזק אותו. בא אליהו הנביא מהשמיים, מתחפש בתחפושת של אדם עני לבקש תבן. נו, אז רבי עקיבא עני גדול, תתן לו קצת כסף איתך, בעיה בשביל אליהו הנביא להביא לרבי עקיבא קילו בשר, שני קילו בשר? תביא משהו בידיים שלך, אין לו מה לאכול. רבי עקיבא עני, אשתו עניה, תביא לו משהו לאכול איתך ביד. למה אתה לא מביא איתך משהו ביד? כבר יש גילוי אליהו תתן לו קצת כסף, בדרך תתן לו קצת כסף שיהיה לו איך לעשות שבת. אלא לא, אם היה נותן לו כסף זה לא עושה שום פתרון, רבי עקיבא למד ממה שאליהו הנביא לימד אותו, אליהו הנביא בא רק לתת לו לימוד שיש אנשים יותר עניים, שיש אנשים שיותר קשה להם, שיש אנשים שיותר רע להם. לא צריך לבוא ולתת לאדם כל פעם ניסים וזברים גדולים, תראה הנה השם עושה והנה השם עושה לחזק את האדם. אליהו הנביא היה יכול להביא איתו קצת כסף, קצת בשר לרבי עקיבא, אבל לא צריך כל פעם ניסים לתחזק את האדם שהאדם ילך בדרך טובה. הקב"ה הראה לו לימוד אחד שיש אנשים עם פחות ותודה ותשמח במה שיש לך. אליהו הנביא בא במיוחד בשביל זה, אפילו שבדרך יכל להביא איתו דברים, אבל לא צריך כל פעם ניסים לחזק את האדם.

האדם צריך למלא את המחסנים שלו באמונה גדולה שתעמוד איתו לכל צרה ובעיה

יהודי צריך להשתדל בכל הכוח להאמין בקב"ה אמונה שלימה בכל רגע ובכל זמן ולא לחכות עד שתהיה לאדם בעיה או צרה ואז להתחיל להגיד אני מאמין וכמה מאמין, מה יהיה ואיך יהיה ולבנות אמונה בהתניה בקב"ה. אדם צריך כל החיים לבנות את עצמו באמונה חזקה, מתי שהאמונה של האדם היא חזקה כשיגיע לידי ניסיון אז יש לו כוח להתמודד עם הניסיון ולעמוד בו.

אבל אם האדם לא עובד על עצמו באופן תמידי על האמונה, אז מתי שבא ניסיון האמונה של האדם היא לא חזקה. אם האדם כל רגע מצייר בנפשו אמונה של מסירות נפש למסור את החיים, אמונה חזקה שכל מה שקורה לו זה מהקב"ה אז גם מתי שמגיעים לאדם ניסיונות אז קל לאדם להתמודד דד בניסיון. וכך אומרים רבותינו הקדושים על הפס"י "האמנת'י כי אַדְבָּר" (תהילים קטז, י) אדם מגיע לאמונה חזקה בקב"ה "כי אַדְבָּר" בגלל שהוא מדבר על זה כל הזמן ומתחזק כל הזמן באמונה שלו אז הקב"ה עוזר לאדם ויש לו כוחות להתמודד באמונה.

וכך אנחנו מוצאים מה שהגמרא מספרת (ברכות סא:): מתי שהוציאו את רבי עקיבא להריגה, היה זמן קריאת שמע והיו סורקים את בשרו במסרקות

ספר דברים זה הכי אחי!

מחיר לסיפור ותגורו
מהדורת
חיילים!

לקבלת הספר: 03-792-2548
חפשו: ספר הישועות - ספר דברים